

Experiència sector

Treball de cura, feminització i precarietat

La crisi sanitària de la COVID-19 ha posat en evidència que es tracta d'una important crisi política, social, laboral i de cures. Des del feminisme fa anys que denunciem que som en una profunda crisi de les cures, provocada fonamentalment perquè les polítiques públiques no posen al centre les persones i perquè hi ha una profunda divisió sexual del treball de cures en l'àmbit de la llar.

Una part important de sectors i feines que s'han considerat essencials, principalment els relacionats amb l'atenció directa a les persones, són realitzats principalment per dones, moltes d'elles migrants. Quan parlem del treball remunerat relacionat amb la cura i l'atenció a les persones, parlem de feines que es realitzen en unes condicions

de precarietat laboral important. Per ampliar informació, podeu llegir un interessant article publicat a al [Diari del Treball](#). Segons dades de la Generalitat, el 55,5 % de les proves PCR que han donat positiu corresponen a dones i s'estima que això es deu a les feines essencials de cura directa a persones que realitzen.

Val la pena reflexionar sobre el motiu de la precarietat fonamental d'aquests sectors. En aquest sentit, podem esmentar dues causes principals que l'expliquen. La primera és que són feines sense valor social, és així de terrible: cuidar les persones, ja sigui en l'àmbit laboral o bé en l'extralaboral, no es considera ni que tingui valor ni que sigui essencial. Qui havia de dir que justament una crisi tan profunda havia d'evidenciar

que aquestes feines són imprescindibles i necessàries per al benestar de les persones. La segona, com ja hem denunciat freqüentment, és que els sectors feminitzats són automàticament desvalorats.

Ens volem sumar a la veu i a la reivindicació que el que aprenguem d'aquesta crisi ha de servir per construir una societat més justa, democràtica i sense discriminacions. Per aquest motiu, hem convidat diferents agents sindicals perquè ens presentin en quina situació ens trobem i quines reivindicacions fem per aconseguir, en el treball remunerat de cura, unes millors condicions de treball i una qualitat en l'atenció que es mereixen les persones usuàries. ●

Neus Moreno Saenz, de la Secretaria de les Dones i Polítiques LGTBI de CCOO de Catalunya

Treballadores de la llar

Segons l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans (ACNUDH, 2020), a l'Estat espanyol les estimacions de persones empleades de la llar i les cures oscil·len entre una xifra oficial d'unes 453.000 i una altra de la societat civil de 700.000. Les reivindicacions principals de les associacions de dones de la llar i de CCOO són:

- ▶ Ratificar el Conveni 189 de l'Organització Internacional del Treball.
- ▶ Eliminar la figura del "desistiment", que implica l'acomiadament immediat i barat.
- ▶ Abolir el treball de la llar i la cura com a interna.
- ▶ Flexibilitzar els requisits per a l'arrelament social, l'arrelament laboral i el reagrupament familiar.
- ▶ Facilitar l'empadronament sense domicili fix.
- ▶ Oferir cursos de formació en caps de setmana.
- ▶ Facilitar espais de reunió per a l'associació de les treballadores.

Podeu ampliar la informació de la campanya liderada pel CITE i diverses associacions de dones treballadores de la llar clicant [aquí](#). ●

Carmen Juarez Palma, responsable de Noves Realitats del Treball i Precarietat de CCOO de Catalunya

Treballadores de geriatria

Fa molts anys que CCOO denuncia la situació dels centres residencials, tant pel que fa a l'atenció deficitària de la nostra gent gran com a les condicions de precarietat de les treballadores. La ràtio de personal està per sota del que caldria per poder garantir una atenció adient i per assumir les càrregues de treball sense que afecti la seguretat i la salut de les treballadores i dels treballadors.

Demaneu la gestió directa pública dels centres residencials i posar fi al monopoli d'empreses de construcció i immobiliàries que guanyen concursos a l'Administració pública prioritzant els beneficis econòmics en detriment de les condicions laborals.

No pararem fins a aconseguir unes condicions de treball dignes en matèria de contractació, jornada i mesures de prevenció, i fins que el conveni reculli el salari mínim de 14.000 € a l'any. També continuarem, i amb força, la reivindicació del conveni de Catalunya.

Podeu ampliar informació clicant [aquí](#) i [aquí](#). ●

Ana Rosa Sevillano Palma, secretària general de la Federació de Sanitat de CCOO de Catalunya

